

אויצרות

גליון שבועי מאוצרותיהם של רביה"ק רבי נחמן מברסלב ותלמידיו זיע"א

'ללכת' עם התורה

אפשר ללמוד 'תורה' בליקוטי מוהר"ן, אך אפשר גם 'ללכת' אתה. אפשר לקרוא את העלון הזה ואף להתענג עליו, אך אפשר גם לקבל ממנו דרך חיים וללכת בה.

את הפסוק "אם בחוקותי תלכו" פירשו חז"ל: "שתהיו עמלים בתורה". כי אכן העמל האמתי בתורה הוא, לא רק ללמוד אותה, אלא בעיקר ללכת אתה ולחיות אותה.

בדור המבולבל שלנו, אנו מוצפים בשפע של מידע תורני, מוסרי וחסדי; עלונים, מאמרים, כתבות, רעיונות, תכניות, אתגרים... אך דבר אחד חסר ואיננו: 'דרך חיים' ברורה וסלולה. הדעת מבולבלת וקופצת מעניין לעניין, מעלון לחברו, ומכתבה לחברתה; מרצון אחד למשנהו, ומתכנית אחת לרעותה.

אין כאן רק בעיה של חוסר בהירות ושלווה נפש, אלא זוהי שיכחת התורה בהתגלמותה. כי גם אם לא שכחנו את התורה, ואנו אפילו עוסקים בה - אין זו אותה תורה שכשמה כן היא - 'מורה' לנו את הדרך.

זו היא קללת דור אחרית הימים: התורה אכן לא תישכח - הבטיח לנו רבי שמעון בר יוחאי - אך הוא ממשך ואומר: "אלא מה אני מקיים 'שוטטו לבקש את דבר ה' ולא ימצאו?' שלא ימצאו הלכה ברורה ומשנה ברורה במקום אחד!" (שבת קלח ע"ב).

אלפי ספרים ועלונים ימישכו להפיץ נאמנה את הדעת הצרופה, וישיבו את נפש הקוראים בהם. אך מאידך, לא תהיה הלכה ומשנה ברורה. יהיה כאן אוסף של אלפי רעיונות, בלי סדר בראש...

מהו אם כן הפתרון? "אם בחוקותי תלכו" - "ללכת עם התורה"!

וכרצונו של רבינו הקדוש, אותו ביטא כמה פעמים:

"שרצונו חזק מאד שנלך עם התורות שגילה. דהיינו לילך תחילה איזה זמן עם 'תורה' פלונית [מליקוטי מוהר"ן]. בערך ב' או ג' חדשים, דהיינו שיהיו כל עבודתו והילוכו ביראת ה' על פי הנאמר באותה התורה, וכל תפילות ושיחתו יהיה - לזכות להגיע למה שנאמר באותה התורה, וכן יתנהג איזה זמן; ואחר כך ילך איזה זמן עם תורה אחרת; וכן אחר כך, עד שיגמור לילך עם כל התורות. ודיבר כמה פעמים מזה. אשרי מי שיאחז בזה" (שיחות הר"ן, רצ"ג).

וכך כותב רבי שמואל הורביץ במכתבו:

"בוה פרשת השבוע 'אם בחוקותי תלכו' כמעט כל הקללות הם 'אם תלכו עמי קרי' - שאין לו קביעות בתורה לעבודת השם, רק בדרך מקרה ובדרך 'מצוות אנשים מלומדה'. ולהיפך, מידה טובה מרובה: 'אם בחוקותי תלכו, שתהיו עמלים בתורה'. 'עמלים בתורה' - ללמוד תורה בעיון. 'תלכו' - ללכת עם תורה. ללמוד תורה מליקוטי מוהר"ן וללכת עמה. היינו, שכל מעיינו יהיה בה; להתבודד על זה, ולראות איך רחוק מזה, ולבקש רחמים ותפילה ובקשה מהשם יתברך שיוכה לקיימה, ולראות עצות איך לקיימה מעט מעט, וללכת עמה ימים ושנים, שתהיה כל עבודתו הרוחנית על פי התורה הזאת. הן התורה והתפילה ומצוות ועבודת השם; וכן כל העבודות הגשמיות: אכילה ושתיה, שינה ושיחה עם הבריות ומשא ומתן - הכל על פי התורה הזאת - ולחשוב בה תמיד, בשכבך ובקומך, בשבתך בביתך ובלכתך בדרך.

מ"י שמקיים זאת - זוהי באמת הכוונה של 'אם בחוקותי תלכו, שתהיו עמלים בתורה', ובוודאי יזכה לכל הברכות הכתובות שם, אפילו בגשמיות, בעולם הזה, כי התורה נותנת גם חיים גשמיים, ועושר וכבוד, ונכסיו מצליחים. ומכל-שכן שיוכה בזה לחיי העולם הבא, ולכל המדרגות שבועולם שהאדם צריך לזכות" (מכתבי שמואל, פג).

תורתו של רבינו מיוחדות במינה, ולכן הן כה מתאימות ל'לכת' אתו. כשהולכים איתו, אין זה רק ענין של התרכזות בנושא אחד, אלא כמוה כלבישת 'משקפים' אחרים אשר דרכם רואים את כל התורה אחרת, ואת כל הנושאים כולם אחרת.

שהרי כך אמר רבינו: "כל התורה שלי היא כולה הקדמות" (חיי מוהר"ן, ט); "התורה שלי היא כולה בחינות" (שם, שט). כלומר, כל תורה בליקוטי מוהר"ן, איננה עוסקת רק בנושא מסוים / במידה מסוימת, ותו לא, אלא היא תורה שמשמשת כרקע להבנת כל התורה כולה, ולאורה אפשר להבין את מהותם הפנימית של כל הנושאים והמצבים בעולם בלי שום גזומה.

כשאנו בוחרים לעצמנו תורה והולכים איתה, אנו 'הולכים' אפוא עם משהו שורשי, שכולל בתוכו את כל פרטי התורה והיהדות. "כי כל דבריו זכרנו לברכה, הם כלליות גדול, וכל תורה ותורה כלול מכל התורה כולה, ומכל בני אדם שבועולם, בכל דרגה ודרגה, מן תכלית קצה העליון עד תכלית קצה התחתון" (שיחות הר"ן, קלא).

מה נשמע?

שישו ושמוחו בשמחת התורה!

כהכנה לקראת יום החמישים, חג מתן תורתנו, תתקיים ביום חמישי הקרוב, אור לראש חודש סיון, שמחת הנסות ספר תורה לבית מדרשו הגדול במאה שערים, ירושלים.

ספר זה, אשר נתרם ע"י ידידנו הנכבד הר"ר אלכסנדר חיים קנפנר שליט"א ומשפחתו שיחיו, נכתב לשמו ולזכרו של בנם הר"ר ישראל אברהם ז"ל, במלאות שלושים שנים לפטירתו.

מעמד סיום כתיבת האותיות, יתקיים בבית משפחת קנפנר, רח' אהרן פישל 11 ירושלים, בשעה 5:00. משם תצא התהלוכה בשעה 7:30 לרחובה של עיר, כיאה לכבודה של תורה, בואכה בית מדרשו במאה שערים.

תנו כבוד לתורה!

ביאורים בעומק הפשט

כבר נודעו לתהילה שיעוריו הבהירים של הר"ה ר' אברהם יצחק כרמל שליט"א בספר הקדוש 'ליקוטי מוהר"ן', בהם הוא מפליא לבאר את עומק הפשט, ולשלות פנינים יקרות על פי דברי גאון עוזנו מוהרנ"ת זיע"א, הפוזרות בספרו הגדול 'ליקוטי הלכות'.

עתה נוספו עוד שיעורים של הרב כרמל למערכת השמע של 'אוצרות ברסלב', במדור לשון הקודש.

לשמיעת השיעורים היגו 02-9950000, הקישו: 4-1-2-1-2 ובהר 'בתורה' המבוקשת ובשיעור הרצוי.

חוק. הלימוד היומי

יום	יום בחודש	ליקוטי מוהר"ן	ליקוטי הלכות	ליקוטי תפילות	הדף היומי
שבת	כד	פז.	קח	צא צב	זו
א	כה	פז.	קט	צג צד	נח
ב	כו	פז.	קי	צה צו	נט
ג	כז	פז.	קי"א	צז צח	ס
ד	כח	פח.	קי"ב	צט ק	ס"א
ה	כט	פח.	קי"ג	קא קב	ס"ב
ו	א	פט.	קי"ד	קג קד	ס"ג

י"ל ע"י 'אוצרות ברסלב'

ת.ד. 50617 בית שמש
טל. במשרד: 02-9993338
פקס: 02-9926066

לשמיעת שיעורים בשפות שונות 02-9950000
בארה"ב 718-8552121 (1)
מוקד הישועות 1800-81-81-81

הנצחה למנוים ובתי כנסת: 052-7649775
הנצחה, תרומות ופרסום: 02-9993338

ניתן לקבל את הגליון מידי שבוע גם בדוא"ל
braslav@actcom.net.il

י"ר הוועדה הרוחנית: הרב שמעון טייכנר
עורך: נתן אנשין natananshin@gmail.com
מפיץ: נוחעם א. ברזעקי

המניעות הקדושות!

הספיקות והלבטים, הופכים אפוא לכלים קדושים אשר בתוכם מתקבל האור.

וכך אמר רבינו הקדוש:

"זה אני מאמין, וגם אני יודע הרבה בענין זה, שכל התנועות וכל המחשבות וכל מיני העבודות שעושין בשביל איזה עובדה שבקדושה – אין שום תנועה ואין שום מחשבה נאבדת כלל. וכשזוכין לשבר כל המניעות ולגמור העובדה שבקדושה – אזי נעשין מכל התנועות והמחשבות והבלבולים שהיו לו בענין זה... דברים עליונים למעלה בקדושה, והכל נרשם למעלה לטובה, כל תנועה ותנועה שהיה לו מקודם, אשרי כשזוכין לקפוץ על כל המניעות וזוכין לגמור ולעשות איזה עובדה טובה" (שיחות הר"ן, יא).

ככל שהמניעות גדולות וקשות יותר, כך המחיצות של ההיכלות הקדושים גדולות יותר; וככל שהמחיצות החוצצות רבות, כך נבנות מחיצות רבות יותר. לא לחינם אמרו חז"ל על "הרוגי מלכות" שאין כל בריה יכולה לעמוד ב"מחיצתם" (בבא בתרא י' ע"ג). כי אכן, כגודל הקשיים שמנעו אותם מלהגיע למטרתם הקדושה, כך גם גדולה מחיצתם בעולם הבא.

כמו כן אמרו חז"ל על "מחיצתם" של צדיקים – שתהיה לפנים ממלאכי השרת (ירושלמי שבת לט ע"ג). שהרי רק הם – ולא המלאכים – עמדו בפני 'מחיצות' ומניעות קשות, והתגברו עליהן.

הדבר. נמצא, שעיקר החשק נעשה על ידי שחטפו ממנו והחביאו את הדבר. כמו כן מונעין את האדם במניעות מהדבר הצריך לו, כדי שעל ידי זה יהיה לו חשק יותר".

וככל שהדבר הנחשק גדול יותר, כך צריך החשק להיות גדול יותר, ולכן גם המניעות בהתאם... "ועל כן ראוי לאדם לדעת, כשיש לו מניעות גדולות מאד מאיזה דבר שבקדושה – ידע ויבין מזה, שזה הדבר שרוצה לעשות, הוא נחשק גדול מאד, ודבר יקר מאד, שמחמת זה המניעה גדולה מאד. ובפרט כשרוצה לנסוע לצדיק האמת. כי יש צדיקים הרבה, אבל יש בחינות נקודות האמת בין הצדיקים, שכשרוצים להתקרב אליו, שבזה תלוי הכל – אזי יש להאדם מניעות גדולות רבות מאד; ומזה בעצמו יבין האדם גודל מעלת הנחשק".

אך עתה, שימו לב:

המניעות / המחיצות, אינן רק אמצעי מוכרח להגברת החשק, אלא הן בעצמן מהווים כלים לקליטת האור המיוחל. המחיצות החוצצות, הופכות להיות קירות שבהם בונים את ההיכל הקדוש אשר בו ישכון האור!

בתחילה, המחיצות גורמות רק "חציצה" בין האיש למטרה. אך כשמתגברים ומדלגים עליהן, הרי הן הופכות להיות מחיצות-קירות של בנין, שרק על ידם נבנים ההיכלות שיכילו בהם את האור הגדול. כל הקשיים והמניעות,

"המניעה היא בחינת רקיע, שהיא בחינת מסך, שמפריש ומסך לפני האדם, ומונעו מן הדבר. כמו שכתוב 'יהי רקיע ויהי מבדיל', שהרקיע הוא בחינת מניעה שמפריש ומבדיל בין החושק והנחשק... ועיקר החשק על ידי המניעה, שהיא בחינת רקיע". (ליקוטי מוה"ר ח"א, סו)

כשהאדם בא להוציא דבר קדוש מן הכח אל הפועל, מעמידים בפניו משמייים מחיצות – מניעות וקשיים שחוצצים ומונעים בעדו להגיע למטרה. "כי המניעה היא כמו מחיצה שחוצצת ומפסקת בפני האדם, ואין מנחת אותו לעשות הדבר שבקדושה שרוצה לעשות" (ליקוטי הלכות, נוקי שנים ג, ח).

המעבר בין ה"כח" ל"פועל" חייב להיות תמיד דרך אותן מחיצות ומניעות. סוד הדבר רמוז בתמונת האות אל"ף. שהרי כך היא תמונתו של אל"ף: 'י למעלה, 'י למטה, ו' באמצע. כשאנו חושבים על דבר טוב, נמצא הדבר בכוח ביו"ד העליונה, הרי שלהעביר את הדבר אל ה"פועל", אל היו"ד התחתונה – חייבים לעבור את הו"ו באמצע, את המחיצה, את הקשיים והמניעות.

הסיבה לכך היא, אומר רבינו הקדוש, כי בשביל להוציא דבר קדוש מכח אל הפועל, חייבים חשק, והמניעות הן אלו שמגבירות את החשק. "כמו למושל כשמראין לקטן דבר הנחמד לו, ותיכף ומיד חוטפין ממנו ומחביאין ממנו – אזי הוא רודף מאד אחר האדם, ומבקש וחושק מאד לאותו

רבי אברהם אליעזר אורבך

הרב הגאון וכו' כבוד קדושת שם תפארתו, מורנו ורבינו הרב ר' דוד צבי זצוק"ל. ברם, חידושים אלו אברו בצוק העתים.

רבי אברהם אליעזר נפטר בשנות הארבעים לחייו, בכ"ג באיר תרס"ו. זוגתו מרת חוה ע"ה העידה לאחר פטירתו, כי בכל לילה היה קם בחצות ועוסק בתורה ובעבודת ה' עד חצות היום. רק אז היה הולך אל החנות שהיתה להם, שם ישב שעתים בלבד.

רבי אברהם אליעזר נטמן סמוך לציון הרידב"ז מגדולי רבני צפת. מאוחר יותר נטמנו בקרבתו, דודו רבי נתן מטירוביצה, זוגתו ועוד בני משפחה.

ומוסיף בקשה: "לכתוב לי מהחתונה של בן אחיך מו"ה אברהם אליעזר נ"י". לכבוד החתונה, כתב לחתן כי "הוא צריך להתחיל מחדש לשקוד על דלתות ספרי רבינו ז"ל ותלמידו הקדוש, ולילך בדרכי רבינו ז"ל בתורה ותפילה ושיחה בינו לבין קונו הרבה". גם למחותן כתב: "ולכבוד הנגיד המפורסים מו"ה ר' חיים יהושע עם שלום זוגתו, ומזל-טוב יהיה להם, שיחיה בשעה מוצלחת, שיחיה לאורך ימים ושנים טובות, ושייכנו לראות מבניהם, בנים ובני בנים, עוסקים בתורה ומצוות, מרוב עושר וכבוד".

גם רבי נחמן מטולטשין כתב דברי ברכה לחתן: "ורב שלום וכל טוב לידידי כנפשי האברך המופלא ומופלג וכו' החתן היקר מו"ה אליעזר נ"י. יהיה ה' יתברך בעזרו שיכנס לחופה למזל-טוב וברוב נחת עד עולם, אמן כן יהי רצון".

מלבד היותו מתמיד ועובד ה' מופלג, התברך רבי אברהם אליעזר ביחוס-אבות. מצד אביו היה נכד רבי צבי ראב"ד קהילת טירוביצה, ומצד אמו היה מצאצאי רבי דוד צבי אורבך חותן מוהרנ"ת.

בשנת תרס"ה, הדפיס רבי אברהם אליעזר את הספר 'גדולת דוד' ובו שלשלת היוחסין ותולדות חייו של זקנו רבי דוד צבי. בסוף הספר הוא מספר על אוצר כתבי יד הנמצא ברשותו, עם חידושים נפלאים על הש"ס הנ"ך, הלכה ואגדה, אשר "מרועה אחד ניתנו, מאדוני אבי זקני

נולד לאביו רבי סנדר 'הקטן' מטירוביצה. משפחתו; סבו רבי צבי טירוביצר, אביו רבי סנדר, דודיו רבי נתן טירוביצר ורבי ישראל אריה – עלו ארצה מטירוביצה שבאוקראינה, והתיישבו בעיר הקודש צפת.

רבי נתן ב"ר יהודה תלמיד מוהרנ"ת, שעלה אף הוא לארץ ישראל והתיישב בעיר הקודש טבריה, שמר איתם על קשר מכתבים הדוק. כל העת דרש בשלומם, השתתף בשמחתם כמו חלילה בצערם, וחזיק אותם בדיבורים בעזרים כגחילי אש בגדולת רבינו הקדוש וכוחו הנצחי.

בשנת תרמ"א השתדך רבי אברהם אליעזר עם בתו של הנגיד ר' חיים יהושע רייכמן מטבריה, שהיה בעל חסד מופלג, ומידידי רבי נתן ב"ר יהודה. במכתביו לרבי נתן טירוביצר, כותב רבי נתן מטבריה באותה עת, לפרוס בשלום "אחיך היקר אוהב נפשי המופלא ומופלג, איש חסיד, כש"ת מו"ה סענדייר, עם שלום בנו החתן החכם המושלם כמר אברהם אליעזר, אשר מים רבים לא יוכלו לכבות את האהבה, כי אנו נקשרים בהאילן אשר יש לו שלשה שרשים..."

לקראת ראש השנה של אותה שנה יצא רבי נתן מטבריה לאומן דרך רומניה. גם בהיותו מטולטל בדרכים לא שכח את אוהבי נפשו. במכתבו מהעיר מייטרא, מפרשת בהעלותך תרמ"א, הוא מספר להם את קורותיו בנסיעה

גוף שטועם מאכל טעים,
לקום בחצות לא יסכים...

(אמרה נפוצה בברסלב)

מי דפק על הציון?

מכאן תוך חילול שבת ואני שומע לקול הכורא ושומר על השבת, הריני יושב בכלא אך ורק על שמירת השבת! מחשבה זו עוררה בליבי שמחה גדולה מאד עד שלא עצרתי בנפשי ויצאתי במחולק" - - -

רגע לפני שנגעל השער הכבד מאחוריו ניסה שוב השומר את כוחו וביקשו שיסכים להתום ולהשתחרר. כעת החליט רבי חיים בנימין כי למען הצלתו עליו לשנות את טעמו, הוא העמיד פני אדם תמהוני ובלתי שפוי, וכה אמר: "מה אתה רוצה? כאן טוב לי, כאן יש לי פינה להניח את ראשי, כאן אני גם לא צריך לחפש אוכל לשבור את רעבונאי, אני מעוניין בהחלט להשאר כאן..."

לאחר שהשוטר "השתכנע" כי אכן ניצב לפניו אדם המעורער בנפשו, שאלו: "ומתי אתה כן רוצה להשתחרר?"

"בערב, לאחר שיראו בשמים שלשה כוכבים, אז אצא לרחוב לרקוד עם הירח..." - היתה תשובתו של ה"שוטה".

ואכן עם צאת השבת, כשיצאו שלשה כוכבים והמלאכה הותרה על פי ההלכה, מיהרו השוטרים להחתימו על כתב השחרור והוא יצא את חומות בית הכלא.

עם הגיעו לבית ידידיו המקומיים, שמחו הללו לקראתו, כשהוא מציגו מספר באריות על הניסים והנפלאות שקרו לו מאז כניסתו לכלא עד לשחרורו ללא שום חילול שבת ח"ו. הורגש בעליל כי היתה כאן השגחה פרטית וסייעתא דשמיא מופלאה. "אין ספק" - אמר רבי חיים בנימין בוודאות - "כי משהו מבני משפחתי דפק על הציון הקדוש למען הצלתו".

עם הגעתו הביתה התברר שאכן כך היה, בתו הנערה צביה (לימים זוגתו של המגיד רבי יעקב גלינסקי שליט"א) לא שאלה איש ומיד כשהגיע המכתב על "האשפוז" של האבא, רצה אל הציון הקדוש ועשתה שם שעות רבות כשהיא שופכת את מר לבה ומתפללת למען שחרורו של אביה היקר. זו היתה 'הדפיקה על הציון' שלא שבה ריקם.

הבחינו בחוסר ידיעותיו ובאמת שזעקה מתשובותיו, ואט אט התברר להם כי הוא אינו האיש הנכון אותו חיפשו... משכך החליטה המשטרה כי אפשר לשחרר אותו ללא תנאי, אולם לשם כך עליו להתום על טופס-שחרור כפי שדורש החוק. אבל רבי חיים בנימין מיאן בכל תוקף להתום: "שבת היום! בשבת אינני כותב!" היה בכך סיכון עצום ומסירות נפש בל תתואר, לשבת בלוע הארי ועל סף החופש הנכסף ולהצהיר הצהרת נאמנות להשם ולתורתו.

הסוהר שטיפל בעניינו לא האמין למשמע אזונו והתנפל עליו בחמת זעם: "מה?! גם אתה יהודי אדוק?!!" אך מאומה לא הועיל, רבי חיים בנימין בשלו: לא הותם בשבת!!!

השוטרים לא יכלו להאמין למציאות הזויה שכזו, שהיא בהחלט חסרת תקדים ברוסיה של אז, אדם מסרב להשתחרר מהכלא הרוסי האימנטי - - -

באין ברירה הובל רבי חיים בנימין בחזרה לתאו המצחין, ואז גדלה השתוממותם שבעתיים, האסיר החל לשיר בקול ואף יצא בריקוד חסידי נלהב תוך כדי ההליכה לעבר התא.

שנים לאחר מכן הסביר לצאצאיו מדוע נתקף בשמחה עצומה כל כך בשעה קשה זו: "חשבת כי הישיבה בכלא עד עכשיו היתה בוודאי עונש משמיים על חטאי ועוונותי, אבל מרגע זה ואילך, כשניתנת לי האפשרות לצאת

המברק ממוסקבה שהגיע בערב שבת קודש לבית משפחת ברודי כאומן היכה את הכל בתדהמה ובכאב. המילים היו קצרות ומטלטלות: "אבא לא מרגיש טוב ואושפו בבית-חולים". באותם ימים טרופים ברוסיה הקומוניסטית היתה זו בעצם סיסמה בעלת קוד מסויים שמשמעותה: "אבא נאסר על ידי הק.ג.ב. ומצבו לא טוב".

בבוקרו של אותו יום שיש קרה הדבר; החסיד רבי חיים בנימין ברודי, מיקירי חסידי ברסלב המתגוררים בעיר אומן, נאלץ עקב צוק העיתים לשהות תקופות ארוכות במוסקבה הבירה. סוכני המשטרה החשאית שבלשו אחרי אנשים החשודים באי-נאמנות להוראות השלטון, בפרט בכל הנוגע ליהדות, תורה ומצוות, העלו בחכתם את רבי חיים בנימין והובילוהו אחר כבוד לבית הכלא המרכזי שבעיר.

חבריו שישמעו על כך מיהרו לשלוח מברק לבני משפחתו שבאומן, שכמובן מאליו הבינו מיד במה המדובר, וחרדה גדולה אחזה בהם, האם סיפרה לילדיה כי האבא היקר הושלך לכלא וכי חייבים להתפלל ללא הרף שהוא ישוחרר ויוכל לחזור הביתה לשלום.

במשך כל ליל השבת לא ידע האסיר על מה ולמה הוא נאסר, ומי יודע מתי ואם בכלל יוכל לראות את אור היום. משהגיע הבוקר נקרא מיד לחקירה בידי חוקרי הק.ג.ב. שהחלו להמטיר עליו שאלות שונות ומשונות. רבי חיים בנימין לא ידע לענות על ההאשמות נגדו, החוקרים

גניזות

מחקרים היסטוריים בחסידות

שאלה:

מהן המהדורות הראשונות של ה"תיקון הכללי"?

תשובת הר"ר אהרן יוסף קעניג:

כידוע לכל, רבינו גילה את התיקון הנפלא של אמירת עשרת מזמורי התהילים הנודעים, עליהם אין להוסיף ומהם אין לגרוע. אך לרוב מעלתם וחשיבותם נוספו עליהם ציצים ופרחים חשובים.

נציין בזאת את המהדורות הראשונות שהיוו יחד את ספר התיקון הכללי שלפנינו.

המהדורה הראשונה נדפסה ע"י רבי שכנא בן מוהרנ"ת, כשבתחילה הביא את לשון רבינו מליקוטי מוהר"ן ח"א סי' רה עד לקטע המתחיל "ואיתא בשיחות הר"ן". בסוף הספר הדפיס תפילה שחיבר על כך אביו הגדול רבי נתן, תפילה רבת התעוררות והשתכחות הלב.

על הדפסת התיקון הכללי עם התפילה שלאחריה כותב מוהרנ"ת: "בני שכנא שיהי' הדפיס שלא בידיעתי התקון הכללי הנ"ל. וזה היה צמיחת הישועה של הדפסת התפילות" (ימ"מ צט).

ידוע שידידו של מוהרנ"ת, רבי נפתלי מנמירוב, שאל אותו מה פשר צירופה של תפילה זו לעשרת המזמורים, ומוהרנ"ת השיבו כי אין כוונתו חלילה להוסיף על התיקון הכללי, אולם מי שחש על ידה התעוררות - בוודאי טוב הדבר.

מהדורה שניה הודפסה כנ"ל, יחד עם הספר "ליקוטי תפילות". גם מהדורה זו קודמתה נדפסה בבית מוהרנ"ת.

מהדורה שלישית נדפסה בוולקובה, ובה נוסף הקטע: "אמר המעתיק" וכן התפילה המתחילה: "ריבונו של עולם עילת העילות". תפילה זו מיוחסת לרבינו, אולם מקור הדבר ראוי לברור נפרד.

מהדורה רביעית נדפסה בלמברג, בצירוף לספר "שיחות הר"ן", ובה נוסף הקטע החסר הנ"ל מתוך לקו"מ: "ואיתא בשיחות הר"ן".

מהדורה חמישית נדפסה בירושלים בשנת תרנ"ג כספר בפני עצמו.

מאז יצאו מהדורות רבות מספור.

לחידודא

חידה מס' 144

חידון השנוע לצעירים

מתוך מאות פותרים החידה שפורסמה בגיליונות הקודמים, רק בודדים השיבו את התשובה הנכונה. לכן אנו מפרסמים שוב את החידה בתוספת רמז:

מי מתלמידי רבינו כיהנו כרבני ערים?

רמז: 9

בין הפותרים נכונה, יוגרל פרס מוגדל עוד יותר, והוא יעמוד על 200 ₪ זכות קנייה בחנות ספרים 'ברסלב', רחוב מאה שערים 110 ירושלים.

מה חשוב יותר, תורה או תפילה?

הר"ר אליעזר חשין

רבינו בשיחות הר"ן (ע"ה) אומר, שתפילה גבוהה יותר מלימוד התורה. מאידך ידועה אמירתו של רבינו: "המתנגדים אומרים שהעיקר הוא לימוד התורה; והחסידים אומרים שהעיקר הוא עבודת התפלה – ואני אומר: להתפלל וללמוד ולהתפלל – דאוונען און לערנען און דאוונען".

בכדי להבין זאת, עלינו להתבונן במהות התפילה.

ההבדל בין תורה לתפילה הוא, שאת התורה הוריד הקב"ה אלינו, ואילו התפילה – עולה מאתנו אל הקב"ה. אם כן ברור שתורה גבוהה יותר, כי היא דבר ה' ממש.

אולם, תכלית כל הבריאה היא שבביל ישראל כמאמר הזו"ל: "ישראל עלו במחשבה תחילה", ותכלית עבודת האדם היא שישוב אל השי"ת, ואין דבר שמחזיר את האדם אל השי"ת יותר מתפילה, כי כאשר האדם עומד ומבקש מהשי"ת את כל צרכיו, בזה הוא מגלה את מלכותו ויתברך בעולם.

זה שאמר דוד המלך ע"ה: "ואני תפילה". וכי לא למד תורה ועסק רק בתפילה? אלא כל אדם, על כל דבר שמתפלל, כאשר ישגו את הדבר – יפסיק להתפלל על זה. מה שאין כן דוד המלך, כל מהותו וישותו היתה תפילה. תפילה היא מלשון התחברות, וזה היה כל עסקו, להתחבר ולהתדבק בהשי"ת. ככל מה שעבר עליו, ביקש כיצד להתחבר ולהדבק יותר בהשי"ת על ידי זה.

זה שלימד אותנו רבינו "לעשות מתורות תפילות", היינו שכל הלימוד יהיה כדי להגיע לתפילה, להתחבר אל השי"ת, לדעת ע"י הלימוד כיצד לעבוד את השי"ת. ולכן אמרו הזו"ל על רשב"י שהוא פטור מתפילה, כי זכה להגיע למדרגה גבוהה כזו שתורתו היתה בבחינת תפילה.

לכן גם אמר רבינו שכל עניינו הוא תפילה, שכן שאר הצדיקים, עיקר עיסוקם בעבודת ה' ולימוד התורה היתה עצם העבודה והלימוד. לא כן רבינו הקדוש, כל התורות שגילה וכל מה שהשיג במקום שהשיג עשה מהם תפילה – להחזירם אל האין סוף ברוך הוא.

ולכן הורה רבינו לאנשיו שלא להתפלל בכוונת הארז"ל, כי מי שעדיין לא זכה למדרגת הצדיקים שכוונת האר"י הם אצלו כפירוש המילות, הרי אם יתפלל עם כוונת הריהו כלומד כוונת ואינו נקרא מתפלל. עיקר שלימות התפילה הוא לכוון בפירוש התפילה כפשוטו, לקשר המחשבה אל הדיבור, שישמע מה הוא מתפלל.

בוודאי שצריכים ללמוד תורה, כפי שצריך גם לעסוק בכל עניני עבודת ה', בקדושה ובעבודת המידות, אבל העיקר הוא התפילה, מאידך רק על ידי התורה מקבלת התפילה כח לפעול כראוי.

לכן אמר רבינו "דאוונען און לערנען און דאוונען", שכן יסוד הכל הוא התפילה, אבל צריכים לתפילה, אולם שוב תכלית הכל היא תפילה – להתדבק בהשי"ת בשלימות.

(מסעוד מחף שיחתו של הר"ר אליעזר חשין שלי"ם א. ניתן להאזין לשיעור המלא במסערת השמע של 'אוצרות ברסלב' 02-9950000 עברית, 1, 3, 3, 2, 8)

מאורות

צוהר לפרשה השבוע

כמה חשוב ללמד לאחרים!

כל הצרות והשעבודים באים עלינו רק מחמת ריחוקנו מה' יתברך, כי הוא מקור החסד והשפע לכל הברואים, כך שכל שמתרחקים ממנו, פוחת החסד והולך ומצטמצם.

לכן, החרות האמיתית מגיעה כשדבקים בתורה, כפי שלמדנו הזו"ל: "אין לך בן חורין אלא מי שעוסק בתלמוד תורה" (אבות ו, ב). התורה מהדירה בנו דעת קדושה שמשחררת אותנו מכל הצרות והשעבודים.

אך אפשר עוד יותר לשדרג את הדעת – על ידי שמלמדים תורה לאחרים, כי על ידי שאדם משפיע מדעתו לאחרים, הוא עצמו זוכה לדעת מעמיקה יותר וברורה יותר, כפי שאמר רבי חנינא: "הרבה למדתי מרבותי... ומתלמידי – יותר מכולם" (תענית ז, ע"א).

לפיכך יש לנצל כל הזדמנות, הן בחוג המשפחה והן בחוץ, כדי לדבר דיבורים של אמונה ויראת שמים, שעל ידם נחשב האומר כ"רב" והשומע כ"תלמיד", וככל שנביע את הדעת הצפונה בלבנו, כך נזכה לדעת גבוהה יותר וברורה יותר.

זו הסיבה שהחירות תלויה בשנת היובל, כמאמר בפסוק: "וקראתם דורו בארץ לכל יושביה יובל היא" (ויקרא כה, י) יובל – ראשי תיבות: ויכל בניך לימודי יי, לאמור, שעל ידי שמלמדים תורה ויראת שמים לבנים ולתלמידים, זוכים להשיג בכל פעם דעת ברורה וגבוהה יותר, שעל ידה זוכים לחרות אמיתית, וגם לשפע וברכה, כמו שנאמר: "אשריך ארץ שמלכך בן חורין ושריך בעת יאכלו" (קהלת י, ז). הפסוק מבקש לרמוז כאן שעל ידי השגה אלוהית גבוהה שעל ידה הופכים לבן חורין, זוכים גם לשפע פרנסה – "בעת יאכלו".

(עפ"י ליקוטי מוהר"ן ח"ב, י)

ההרשמה למגוון מסלולי הקיץ בעיצומה!

דוד צדיקים

02-5410100

www.zadikintours.com

לאן שתרצה לטוס בעולם הכל בטלפון אחד!

נתיבים טורס

סיפות לחול | קברי צדיקים | אירונים מותיים

02-633-8444

בעת צרה, בשעת מצוקה. גם בעת שמחה ובכל זמן מוקד הישועות 1-800-81-81-81

להעברת בקשות לתפילה ולהדלקת נר בקברו של רבי נחמן מברסלב באומן

לישועה והצלחה, לרווח ופרנסה, לרפואה, למקשה לילד, לנחת ושמחת חיים

המפיצים

בית המדרש הגדול לחסידי ברסלב

שיש ושמחו בשמחת התורה

הכנסת ספר תורה להיכל בית מדרשנו

<p>ירושלים</p> <p>הר"ר יוסף רייזר ה"ח</p> <p>תרם והפיץ 500 גליונות</p> <p>לכבוד שמחת הולדת הבת שתי'</p> <p>זכות ההפצה וזיכוי הרבים יעמוד לו לראות רב נתח דקדושה</p>	<p>ירושלים</p> <p>הר"ר נתן ויספי ה"ח</p> <p>תרם והפיץ 500 גליונות</p> <p>לכבוד שמחת הולדת הבן שתי'</p> <p>זכות ההפצה וזיכוי הרבים יעמוד לו לראות רב נתח דקדושה</p>	<p>ירושלים</p> <p>הר"ר יצחק מן ה"ח</p> <p>תרם והפיץ 500 גליונות</p> <p>לכבוד שמחת הבר-מצוה לבנו נתן מן</p> <p>זכות ההפצה וזיכוי הרבים יעמוד לו לראות רב נתח דקדושה</p>	<p>ירושלים</p> <p>הרב בצלאל פרידמן ה"ח</p> <p>תרם והפיץ 500 גליונות</p> <p>לע"פ אביו הר"ר ר' רפאל משה אליעזר ב"ד בצלאל ברוך פרידמן זצ"ל נלב"כ כ"ט אייר תשס"ח</p> <p>זכות ההפצה וזיכוי הרבים יעמוד לו לראות רב נתח דקדושה</p>	<p>ירושלים - בית שמש</p> <p>הר"ר יעקב ליב שפירא ה"ח</p> <p>תרם והפיץ 500 גליונות</p> <p>לכבוד שמחת אירוסין הבן אברהם יצחק ה"ח ומחותנו הר"ר נתן קעניג ה"ח</p> <p>זכות ההפצה וזיכוי הרבים יעמוד לו לראות רב נתח דקדושה</p>
<p>ירושלים</p> <p>הר"ר מיכאל קראו ה"ח</p> <p>תרם והפיץ 500 גליונות</p> <p>לכבוד שמחת הולדת הבת שתי'</p> <p>זכות ההפצה וזיכוי הרבים יעמוד לו לראות רב נתח דקדושה</p>	<p>ירושלים</p> <p>הר"ר יצחק פרנקל ה"ח</p> <p>תרם והפיץ 500 גליונות</p> <p>לכבוד שמחת הולדת הבת שתי'</p> <p>זכות ההפצה וזיכוי הרבים יעמוד לו לראות רב נתח דקדושה</p>	<p>ירושלים</p> <p>הר"ר חודו של קלפס ה"ח</p> <p>תרם והפיץ 500 גליונות</p> <p>לכבוד שמחת הולדת הבן שתי'</p> <p>זכות ההפצה וזיכוי הרבים יעמוד לו לראות רב נתח דקדושה</p>	<p>ירושלים</p> <p>הר"ר אלעזר ויצמנדל ה"ח</p> <p>תרם והפיץ 500 גליונות</p> <p>לכבוד שמחת הולדת הבן שתי'</p> <p>זכות ההפצה וזיכוי הרבים יעמוד לו לראות רב נתח דקדושה</p>	<p>ירושלים</p> <p>הר"ר ששהיה רבנ"ם ה"ח</p> <p>תרם והפיץ 500 גליונות</p> <p>לכבוד שמחת אירוסין הבת שתי'</p> <p>זכות ההפצה וזיכוי הרבים יעמוד לו לראות רב נתח דקדושה</p>

אלו יעמוד על הברכה שתורמו והפיצו 2000 גליונות לכבוד שמחת החלאקה

הר"ר שמואל בלוי ה"ח
לכבוד יעקב יצחק ה"ח

הר"ר ישראל נתן חשין ה"ח
לכבוד מנחם מנדל ראובן ה"ח

הר"ר י"ט פרידמן ה"ח
לכבוד נתן שמעון ה"ח

הר"ר משה יעקב ה"ח
לכבוד מנחם מנדל שיי"ר ה"ח

זכות ההפצה וזיכוי הרבים יעמוד להם לראות רב נתח דקדושה

ותנו כבוד לתורה

חג מתן תורה אצל רבינו

מגוון מסלולים ישירים החל מ-545 \$

בסטנדרט של שירותים אי-פנימיים

רד' מלכי ישראל 16 ירושלים | מוקד אירופנים: 02-800-80-80-80